

(No 102)

M'agradan totes
no hi puch fe' més.

deia; Perque a mi m'agradan
totes! La Dançalla de les flors
- Pitarral -

Vaig una rossa
d'or lo cabell,
ab sos ulls dolços
colò' de cel;
blanca com lliri
cos petitit,
y lo que m' passa
jo ja no se.

Mon cor batega
ab dols plaer,
pensant-ne ab ella
cada moment,
fins que fo un altre
més quapa 'n veig.
D'ella m' olvido
sens costar res,
pués jo com sempre
soch 'l mateix
M'agradan totes
no hi puch fe' més!

*
* *

Una morena
negre 'l cabell,
ab ulls de idem
y mirà' ardent;
llabis de grana
marfil las dents...

Si aixis alguna
mena fo veig,
no se que m' passa
que tinch no se.

M' recordarla
sòmnio despert
y d'aixtal somni
fau falaguer,
ja no m' desparto
fins que 'altre mena
mon cor fereix.

I com l'abella
son curs sequesch.

Heuy una rossa
mon cor me té,

y una morena
deia jo crech,
serà la duenya
de lo cor meu.

No se que ferhi
prò m' va molt bé
M'agradan totes
no hi puch fe' més!

*
* *